

PARTICIPANTE

Diocese de Ourense - Lectio Divina

TEMA 5: CONFLITOS QUE NON DEPENDEN DE NÓS

"Ao medrar o número dos discípulos..."

(Feit 6, 1)

"O conflito hai que asumilo, hai que vivilo, pero hai diversas maneiras de asumir o conflito. Unha é a que fixeron o cura e o avogado fronte ao pobre ferido no camiño de Xerusalén a Xericó. Ver o conflito e dar a volta. Alguén que obvia o conflito non pode ser cidadán... A segunda é meterse no conflito e quedar aprisionado... A terceira é meterse no conflito, sufrir o conflito, resolvelo e transformalo no anel dunha cadea, nun proceso". (Cardenal Bergoglio, 16/10/2010)

Soñando o Ideal

COMEZAMOS cun **canto** e encomendando a Deus este momento de Lectio Divina.

ORACIÓN DE INICIO

Señor Xesús,
estamos aquí reunidos para escoitar a túa Palabra
que nos fala na vida e na Sagrada Escritura.
Dáanos a alegría de experimentarte próximo,
de coñecerte cada día un pouco máis,
de chegar aos poucos ao fondo do teu corazón.
Sabemos que só ti es a fonte de toda felicidade,
por iso queremos enchernos de ti.
Desta forma sabemos, tamén,
que faremos máis felices a todos os que nos rodean.
Dáanos lucidez para atoparte,
corazón ardente para amarte e valentía para servirte.
Dáanos a graza de saber orar
e levar unha vida de acordo á nosa oración.
Que poidamos ser no medio do noso mundo
ese grao de sal e esa faísca de luz
que ilumine, alegre e dea sabor
á vida de todos os que nos rodean. AMÉN.

I. MIRANDO XUNTOS A NOSA REALIDADE

Lemos o seguinte relato:

A vida é unha lea. Vilamaior fai cincuenta anos tiña escolarizados a cento dous alumnos. Pero foi perdendo habitantes aos poucos. Hoxe todos son xubilados... e, a maioría, bastante limitados. O concello fixo un local social, onde se reúnen de cando en vez e alí conversan estrañando o pasado.

Caso diferente é o de Boavista. Está preto da cidade e iso facilitou que se converta nunha zona residencial. Fíxéronse moitas vivendas que se venderon ben e aumenta sen parar. Iso conleva problemas porque cada pouco tempo non só hai que ampliar prazas escolares, senón que, ademais, é preciso crear infraestruturas de todo tipo e servizos novos. E as autoridades non sempre atinan a dar a resposta necesaria.

DIALOGAMOS:

Conflitos.

- *En que consisten as dificultades de Vilamaior?*
- *E as de Boavista?*
- *En que se diferencian os conflitos de Vilamaior e Boavista?*

- *Coñeces situacións parecidas nas nosas parroquias?*

Os conflitos sempre acompañan ás persoas. E non sempre son froito das súas malas accións. Os conflitos xéraos a mesma vida. E a nosa tarefa é buscar solucións e, se está nas nosas mans, corrixir as causas.

II. ESCOITEMOS A PALABRA DE DEUS

Preparámonos internamente facendo silencio interior para acoller a mensaxe que o Señor quere transmitirnos coa súa Palabra.

Pode axudarnos facer un momento de silencio, abrir unha Biblia e acender unha vela.

Luego un do grupo proclama **Feit 6, 1-7**:

¹Por aqueles días, como ía medrando o número dos discípulos, orixinouse un descontento dos helenistas contra os hebreos, porque se desatendía ás viúvas de fala grega no servizo diario. ²Entón os Doce reuniron a asemblea dos discípulos e dixeron: «Non está ben que deixemos a palabra de Deus para nos dedicarmos ó servizo das mesas. ³Polo tanto, irmáns, escollede de entre vós sete homes de bo creto, cheos de Espírito e sabedoría, e poñerémolos para este oficio. ⁴Nosoutros continuaremos dedicados a

oración e ó servizo da palabra». ⁵A proposta gustou á asemblea, e elixiron a Estevo, home cheo de fe e do Espírito Santo, a Filipe e Prócoro, Nicanor, Timón, Pármenas e Nicolás, prosélito de Antioquía; ⁶presentáronlles ós apóstolos, e, despois de orar, impuxéronlles as mans.

⁷A palabra de Deus crecía, e medraba moito o número dos discípulos en Xerusalén e unha gran cantidade de sacerdotes aceptaban a fe.

Volvamos ler este texto deixando que a Palabra de Deus toque os nosos corazóns...

Os conflitos son inherentes a todo colectivo. Na primitiva Igrexa as cousas ían ben. O ambiente narrado en Feitos dos Apóstolos, respira optimismo e alegría. Baste unha cita: **“Todos a unha asistían diariamente ó templo, partían o pan nas casas, comendo con alegría e sinxeleza de corazón; louvaban a Deus, e eran ben vistos por todo o pobo. Cada día o Señor aumentaba o número dos salvos e xuntábaos ó grupo.”** (Feit 2, 46-47)

- Pero tamén van aparecendo grupos, os de lingua hebrea e os de lingua grega, procedentes da “emigración” (diáspora). *De que se queixan?*

- Os Doce son os que presiden a comunidade. *Que resposta dan? Deciden só eles ou tamén opinan “os irmáns”?*
- Unha vez elixidos, *que se fai con eles? Por que o farán así?*
- *Que efecto ten este “nomeamento” dos Sete?*

A Comunidade enteira, dialoga e busca solucións. Os *verdadeiros conflitos sociais, tamén culturais, resólvense co diálogo, pero antes aínda co respecto pola identidade da outra persoa.* (Papa Francisco, 07/08/2015)

III. MEDITACIÓN

A realidade imponse. Somos imaxe imperfecta de Deus por natureza tanto individual como colectivamente. Por iso somos tarefa inacabada. Cando superamos unha meta ou conflito, aparece outro. Son “conflitos de crecemento”.

Orixinouse un descontento dos helenistas contra os hebreos (v.1) *Que queixas hai hoxe nas nosas comunidades cristiás? Expresámolas claramente?*

Os Doce reuniron a asemblea ... Polo tanto, irmáns, escollede de entre vós sete homes ... (v.2-3) *Sempre é tempo de falar, de dialogar. Todos temos*

unha palabra que dicir... e de implicarnos. *Quen toma as decisións na túa parroquia? Implicaste na vida parroquial e comunitaria?*

Sete homes de bo creto, cheos de Espírito e sabedoría, e poñerémolos para este oficio (v. 3). Os ministerios (presidencia, caridade, anuncio da fe) son vistos como servizo ou como poder? Enumera exemplos.

A palabra de Deus crecía, e medraba moito o número dos discípulos en Xerusalén e unha gran cantidade de sacerdotes aceptaban a fe (v.7). Respírase nas nosas comunidades alegría e optimismo? Que poderías facer ti para que así fose?

IV. CONTEMPLACIÓN E ORACIÓN

É momento para a ORACIÓN e o COMPROMISO.... Volvemos ler o texto bíblico... Oramos un momento en silencio....

Se parece oportuno expresamos en voz alta as nosas peticións.

Comprometámonos a afrontar con paz e alegría os conflitos.

Podemos terminar cantando ***Cristo te necesita para amar.***

1. Cristo te necesita para amar, para amar.
Cristo te necesita para amar.

NO TE IMPORTE LA RAZA
NI EL COLOR DE LA PIEL.
AMA A TODOS COMO HERMANOS
Y HAZ EL BIEN.
2. Al que sufre y al triste, dale amor, dale amor,
al humilde y al pobre, dale amor.
3. Al que habla otra lengua, dale amor, dale amor,
al que piensa distinto, dale amor.

